

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

ભણતર ના ચોચા કાઢે છે, ધોવાઈ ગયા પછી,
છિદ્રો બીજનાં શોધે છે, ખૂદ ખોવાઈ ગયા પછી,
વગોવાઈ ગયા પછી મૂકે આરોપ અન્ય પર -
દુખતાં પેટે ફૂટે છે માથાં, રોવાઈ ગયા પછી..

‘પોલીસભાઈ’ અવતરણ -
જે નિર્દોષ જ હતા - - નર્મદા નું તો થયો -
હવે અધિકૃત શિવ-શક્તિ છે?!

(ગુણ કર્ચા જ કોણે?!)(કેનાલો ઝડપથી બાંધવી પડશે)

ચિંતન
આચુર્ણ શત્તં નુષાં પરમિતં રાત્રી તદર્થે ગતં તસ્યાઈરથ્ય પરચ્ચ ચાર્ધમ પરં ભાવત્વ વૃદ્ધ ત્વયોઃ । શેષં ત્વાધિ વિચોગ દુખ સહિતં સેવાદિભિન્નચિત્તે શ્રુવે વારિત રંગ ચલનરે સૌખ્યં ક્વતઃ પ્રાણીનામ ॥ ભતુહરિના વૈરાગ્ય શતકના આ શ્લોક મનુષ્યના પૂર્ણ સો વર્ષનો સાદો હિસાબ સમજાવી શિદ્ધાંતિમાં સુખ છે જ નહીં એ વાત સરળ રીતે સ્પષ્ટ કરી છે :
મનુષ્યના આયુષ્યના ૧૦૦ - સો વર્ષ છે અને એમાંથી પચાસ વર્ષ તો સૂવામાં જાય છે, બરાબર-બાકી રહ્યાં પચાસ-એમાં પહેલાં સાડાબાર અણસમજના બાળપણમાં અને પાછલાં સાડાબાર વૃદ્ધાવસ્થાનાં રોગો અને અશક્તિને કારણે પથારીમાં જ જાય છે, બાકી રહ્યાં તે પરચીસ વર્ષ સુવાનીનાં-નોકરી-મજૂરી-ચોગ વિચોગ અને સંસારના સંબંધો સાચવવાની મથામથામાં પસાર થઈ જાય છે.
આમ પાછીના તરંગની માફક આપણું સો વર્ષનું આયુષ્ય પસાર થઈ જાય છે. આવાં અતિશય ચંચળમાં મનુષ્યને સુખ કયાંથી મળે?
આમ સુવાનીના માત્ર પરચીસ વર્ષમાં પણ હા-ના અને વિરોધમાં વિતાવતાં દાંપત્યોને સુખ મળતું નથી પાછલી અવસ્થા એના અફસોસમાં જ પસાર થાય છે.

- સુવિચાર**
- દુઃખનો શે સરખોઈ હોના પડા મુઝે... દોસ્તો કા પ્યાર આઝમાને કે બાદ...
- ખુમાર ભારાઈકવી
 - જે સૂતો હોય તે કળિયુગ, જાગતો હોય તે દ્વાપર, કામ કરવા કમર કસે ત્યારે ત્રેતા અને પ્રવૃત્તિમાં રૂબેલો હોય ત્યારે સતયુગ છે - સુભાષિત
 - આ દુનિયામાં દુર્જન અને શયતાનનું અસ્તિત્વ છે જ નહીં.. માત્ર પ્રેમ, કરુણા અને માનવતાથી હર્ષાભર્યા સર્વજનોની ગેરહાજરી છે - એસ.ભટ્ટાચાર્ય
 - ક્ષમા એ વાતનું પૂર્ણવિરામ છે... જ્યારે વેર એ વાતનું વતેસર છે.. બે ના ચાર થાય એમ વેર હંમેશા ભણતું થતું રહે છે.. આપણે કોઈના દોષને માફ કરીએ તો ઇશ્વર પણ આપણા દોષો જરૂર માફ કરે જ છે - મહાર ટેરેશા
 - પોતાની ક્ષમાતાઓ પારખીને અને તેમાં સતત વિશ્વાસ શ્રદ્ધા રાખીને આપણે દુનિયાને જરાક તો સારી બનાવી જ શકીએ - દલાઈ લામા
 - તમારો જન્મ થયો હોય એ દિવસ અને જ્યારે તમને એમ સમજાય કે મારો જન્મ કેમ થયો છે એ બે દિવસ તમારા માટે સૌથી મહત્વનાં હોય છે - માર્ક ટ્વેઇન
 - જે માણસ પાસેથી બીજ સુખ મેળવી શકે છે તેને જ ખરું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે - ટી.એસ. ઇલીયટ (સંકલન : દીપક વી. ઝાસરા)

બોધ કથા
ઈચ્છાઓ કદી પૂરી થતી નથી એક ઈચ્છાપૂર્ણ તરત બીજીને જન્મ આપે છે - ઈચ્છાઓને ‘બાવાજીની લંગોટ’ પણ કહેવામાં આવે છે.
બાવાજી એ મૃત્યુ સમયે એટલું જ બોલ્યાં ‘કદી બિલાડી પાડવી નહીં’ લોકોને આશ્ચર્ય થયું. એના વૃના શિષ્યએ ફોડ ફાડી બધાને સમજાવ્યું.
બાવાજી ઝૂંપડીમાં રહેતા. ખેતર વચ્ચે ઝૂંપડી હતી. બાવાજી પાસે બે જ લંગોટ હતી. એમાંથી એક ઉદર કાતરી ગયા. કોઈએ સલાહ આપી એક બિલાડી પાડી. બાવાજીએ બિલાડી પાડી. પોતે તો ભિક્ષા માંગી લાવતા. પણ બિલાડી માટે ગાય લાવ્યા. ગાયને ખવડાવવા ખેતર ખેડતું ઘાસ વાટ્યું. હવે ગાયને ખવડાવવા પીવડાવવા અને સાચવવામાં ખૂબ સમય જવા લાગ્યો. ઘ્યાન રાગ લગભગ બંધ થયાં. કોઈએ કહ્યું કોઈ વિધવા-ત્યકતાને આશ્રય આપો. ગાય અને ખેતીનું કામજમ સચવાઈ જશે.
બાવાજી એવી એક બાઈ લાવ્યા. બાર મહિને વળી એમાં એક બાળકનો ઉમેરો થયો. બાવાજી હવે પૂરા સંસારી થઈ ગયા. એક દિવસ બાવાજી બિમાર પડ્યા. બિમારી ગંભીર હતી. છેલ્લે છેલ્લી ગડી આવી, ત્યારે બાવાજી બોલ્યા - બીજી લંગોટ લાવવી પણ ‘કદી બિલાડી ન પાળવી..’
Email - sureshchandrabhatt1@gmail.com

ચાણક્ય વિષે અનેક પુસ્તકો પ્રકાશિત થયાં છે પરંતુ સંપૂર્ણ ગુજરાતીમાં ચાણક્યના નીતિ સૂત્રો પ્રથમ વખત આપણને મળે છે

અમર સૂત્રોની અનોખી શ્રેણી
નાની નાની પુસ્તિકાઓ દ્વારા મોટા મોટા મહાનુભાવોના વિચારોને લોકો સુધી પહોંચાડવાનું કામ ખરેખર ખુબ જ અઘરું છે. અનેક ગ્રંથોમાં સમાયેલું આ જ્ઞાન તેમાંથી નીચોડરૂપ કેટલોક અમરસૂત્રો જુદા જુદા લેખકો પાસે ખુબ જ જહેમત પૂર્વક તૈયાર કરાવીને તેને પુસ્તિકાઓ રૂપે મુકવાનું કામ ફલેમિંગો પબ્લિકેશન્સ અમદાવાદ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. અમર સૂત્રોની આ શ્રેણીમાં કુલ આઠ પુસ્તિકાઓ સુંદર રંગો અને સુઘડ સ્વચ્છ પ્રિન્ટિંગ સાથે તૈયાર કરવામાં આવી છે. જેમાં ચાણક્યના અમર સૂત્રો, કબીરનાં અમર સૂત્રો, ખલિલ જિબ્રાનનાં અમર સૂત્રો, ગાંધીજીનાં અમર સૂત્રો, સ્વામિ વિવેકાનંદના અમર સૂત્રો, વિનોબાના અમર સૂત્રો, આંબેડકરનાં અમર સૂત્રો અને મહંમદ પયગંબરના અમર સૂત્રોનો સમાવેશ કરાયો છે.
ચાણક્યના મૂળ સંસ્કૃત શ્લોકોનું સરળ અને ભાવવાહી શૈલીમાં અહીં ભાષાંતર આપણને સંપાદક કેતન બુહા દ્વારા મળે છે. ચાણક્ય વિષે અનેક પુસ્તકો પ્રકાશિત થયાં છે પરંતુ સંપૂર્ણ ગુજરાતીમાં ચાણક્યના નીતિ સૂત્રો પ્રથમ વખત આપણને મળે છે.
સર્વધર્મ સમભાવની મૂર્તિમંત પ્રતિમા સમા કબીરજીની વાણી

આ મહાપુરૂષ - ભારતીય સમાજમાં આમૂલ્ય પરિવર્તનો લાવવા ઈચ્છતા હતા. લોક કલ્યાણ અને ભારતના પુનરુત્થાનનું સ્વપ્ન સેવનાર સ્વામીજીના વિચારોનું ગહન અભ્યાસ બાદ હિરલ ઉપાધ્યાય દ્વારા સંકલન કરવામાં આવ્યું છે.
ભારતનું બંધારણ ઘડીને ડૉ. આંબેડકરે ભારતના નાગરીકોને ન્યાય, સ્વતંત્રતા, સમાનતા અને ભાઈચારાનાં મૂલ્યોની ભેટ આપી છે. ડૉ. આંબેડકરની ચિંતન-કૃષિકા સમાન વિધાન વાક્યોનું સુંદર સંકલન અહીં આપણને ડૉ. રાજેશ મકવાણા દ્વારા મળે છે. જે અમરસૂત્રો માનવ સમુદાયમાં ચેતનામય જ્યોત પ્રગટાવે તેવાં છે.
ઈસ્લામની સાચી ઓળખ માટે ઈસ્લામના પુના:સર્જક હઝરત મહંમદ પયગંબર સાહેબના અમૂત વચનોમાં સાચા અર્થમાં માનવ ધર્મના દર્શન થાય છે. તે માત્ર આધ્યાત્મિક આનંદની અનુભૂતિ નથી કરાવતાં પણ જીવન મૂલ્યોને સાકાર કરે છે. ઈસ્લામ જીવન જીવવાની કળા શીખવતો વૈશ્વિક ધર્મ છે. તે વાતની અનુભૂતિ ડૉ. મહેશ્વર દેસાઈ દ્વારા સંકલિત આ વિચારોથી પ્રતિપાદિત થાય છે.
અમર સૂત્રોની આ આઠ પુસ્તિકાની દરેકની કિંમત રૂ. ૫૦/- છે. જેની પ્રથમ આવૃત્તિઓ - ૨૦૧૧૩માં પ્રગટ થઈ છે. પ્રકાશન ક્ષેત્રે ઊંચી

સર્જકો અને ભાવકો વચ્ચેનો સેતુ શબ્દ સેતુ

સંપાદક : નટવર હેડાઈ/મૂળજીભાઈ પરમાર ‘દર્ધિ’
૦૮૮૭૯૮૦૨ ૮૪૭૭ છે.
દર્ધના આંસુ અને અહોભાવથી ઇલકતો ઉત્કટ લાગણીનો ભાવસભર પ્રસંગ
પ્રેમ, લાગણી, આદર, પરસ્પરના સંબંધોની ઉષ્માનો છંદ ઉડી રહ્યો હોય તેવા સમયમાં સંસ્કાર ધડતરના ઉચ્ચ આદર્શ સમુ કોઈ દંપતિ જોવા મળે જેનાં બાળકો માતાપિતાની ખુશીઓ માટે પોતાના ઉત્કટ પ્રેમ અને લાગણીને પ્રગટ કરવા કંઈક એવું આયોજન કરે જેની તેમને ખબર તો શું સ્વપ્નમાં વિચાર વધેલ અને આત્મો હોત ત્યારે બાળકોને ઉચ્ચશિક્ષણ સાથે સંસ્કારોની મૂડી જેમણે આપી છે. તેવા મૂળજીભાઈ પરમાર ‘દર્ધિ’ અને શ્રીમતી નીરૂબહેનના લગ્ન જીવનના ૫૦ વર્ષની ઉજવણીનો સુંદર સુયોગ તાજેતરમાં યોજાઈ ગયો, સાહિત્યક્ષેત્રે કાવ્યો, લઘુકથાઓ, લેખો દ્વારા લેખનક્ષેત્રે આગળ વધેલા મૂળજીભાઈએ વરિષ્ઠ લેખકો/સાહિત્યકારોની મૂલાકાતો પણ લીધી છે જે પુસ્તક રૂપે પ્રગટ થઈ શકે તેવી ભાવના આ પ્રસંગે ખાસ ઉપસ્થિત રહેલ ગાંધીનગર સાહિત્ય સભાના પ્રમુખ ભરત કવિ ‘ઊર્મિલેખ’ અને ઉપપ્રમુખ નટવર હેડાઈએ વ્યક્ત કરી હતી.
(અનુસંદાન પાના નં. ૬ પર)

એકવીસમી સદીનાં અનોખાં બાળ-કિશોર નાટકો

આજકાલ બાળ-કિશોર સાહિત્યમાં કાવ્યો અને વાતચિત્તોનું ખેડાણ ખૂબ થાય છે, પરંતુ બાળ-કિશોર નાટકો ખાસ લખાતાં નથી. ત્યારે આ ગુજરાતી સા. પરિષદ દ્વારા ‘ટાલો રમીએ નાટક’નું સંપાદિત પુસ્તક પ્રગટ થાય એનો હરખ એક બાળસાહિત્યકાર તરીકે જેટલો કરું એટલો ઓછો છે. હું એને હૃદયના ઉંબરેથી ઉમળકાના ચોખાથી વધાવું છું.
એની સંચેયા લેખિકા પ્રોત્સાહક નિધિ દ્વારા ૨૦૦૩થી જે કેટલીક સાહિત્યિક પ્રવૃત્તિઓ થઈ રહી છે, એમાં બે વાર બાળસાહિત્યને પ્રોત્સાહન આપતી પ્રવૃત્તિ થઈ છે. ૨૦૧૦માં બાળ સાહિત્ય લેખન સ્પર્ધા યોજાઈ હતી અને ૨૦૧૩માં બાળ કિશોર નાટ્ય લેખન સ્પર્ધા.

આ સંગ્રહમાં ૨૦ નાની મોટી નાટ્યકૃતિઓ સમાવિષ્ટ છે, જે દરેકના કર્તા અલગ અલગ છે. વીસ લેખિકાઓ તરફથી ૨૦ નાટ્યકૃતિઓ એક સાથે મળે એ ઓછા આનંદની વાત નથી.
અહીં ‘અમિતાભ બચ્ચન’ થી લઈ ‘સપનાંઓની દીંગામસ્તી’ સુધીની સફરમાં વિવિધતાસભર સ્ટેશનો આવે છે. અહીં વિષયોનું વૈવિધ્ય ઘ્યાન ખેંચે એવું છે. લખ્ય પ્રતિષ્ઠિત સાહિત્યકાર સુદેશ ખોષીની એક નવલિકા પરથી નાટ્ય રૂપાંતર ‘થીંગડુ’ નામની નાટિકા સિવાય બાકીની ૧૯ કૃતિઓ મૌલિક છે, અલબત્ત ‘થીંગડુ’ માં પણ મૌલિકતાની છાંટ વર્તાઈ છે. વર્તમાન ખવાહોને આ નાટિકાઓમાં વણી લેવામાં આવ્યા છે. બાળકો તથા કિશોરોની મૂંઝવણો, વાલીની સમસ્યાઓ વગેરેના આ નાટિકાઓ વારા આપે છે. અહીં બાળકને ‘કીડનેવિંગ’ સમસ્યા છે, તો ‘દીવા’ નામની નાટિકામાં સૂરત શહેરમાં બોલી વાસ્તવિક ઘટનાનું નિરૂપણ છે. ‘શિક્ષા’ નાટિકાની આસ્થા વ્યસ્ત ટાઇમ ટેબલથી ત્રસ્ત છે, તો રૂપલીના સુંદર રિઝાલ્ટથી સુખી ઘરની મોના નામની કિશોરી બેચેન છે.
નવી પેઢી આજકાલ કોમ્પ્યુટર, ચેટિંગ, આઇપોડ, ફેસબુક, આઇપેડ, ટ્વિટ્ટર વગેરેમાં અટવાઈ છે અને તેને લીધે જન્મતા આ યુગનાં નવા પ્રશ્નો અહીં કેટલીક નાટિકાઓમાં સુંદર રીતે ઝિલાયા છે. મોટા ભાગની કૃતિઓમાં આધુનિક શહેરીજીવન ઘબકતું જણાય છે તેમ છતાં કેટલીક નાટિકાઓ માનવેતર પાત્રસૃષ્ટિની નીચ વાત કરે છે, જેમ કે લીના ત્રિવેદી કૃત ‘કીડી લોકનું રક્ષણ’ તથા નયના મહેતા કૃત ‘વડ’ની ‘વર્ષગાંઠ’ આ પ્રકારની કૃતિઓ છે. તો વળી, ઊર્મિ પંડિત રચિત ‘અમિતાભ બચ્ચન’ નાટિકામાં વિશિષ્ટ પાત્ર ચારિત્ર્યાનું નિરૂપણ સુંદર થયું છે. અહીં અમિતાભની ફિલ્મોની ગીતની કેટલીક પંક્તિઓ સહજ રીતે પ્રસંગને અનુરૂપ મુકાઈ છે.

સમસ્યાની વાત છે. અહીં સૂત્રધારનું પાત્ર છે, જે વચ્ચેનાં દૃશ્યોને એકબીજા સાથે સાંકળે છે. શરૂઆતમાં કોરસ દ્વારા ગવાતું ગીત અને તે પછી ફિલ્મી ટાળે ગવાતું ગીત ન મૂકાતું હોત તો પણ ચાલે એમ છે. તેના લીધે નાટકનું રહસ્યોદઘાટન થઈ જાય છે. નાટકમાં પાત્રોનાં સંવાદ દ્વારા, ઘટનાના નિરૂપણ દ્વારા ખે કોઈ વાત કહી શકાતી હોય તો તેને આમ નાટકના આરંભમાં કહી દેવાની શી જરૂર?

આજકાલ વિભક્ત થતાં જતાં પરિવારમાં દાદા-દાદીનું સ્થાન કયાંક ‘ઘરડાઘર’માં તો કયાંક અલગ ઘરમાં ખેવા મળે છે. ત્યારે વિભૂતિ દેસાઈનું ‘મધર્સ ડે’ નાટક અને સમસ્યા પર પ્રકાશ પાડે છે. અહીં પ્રેરક અને ઘેર્યા ગાંધી ચિંધ્યા માર્ગે ઉપવાસ કરી દાદીને ફરી ઘરે બોલાવી લાવી સારી રીતે ‘મધર્સ ડે’ ઊંચવે છે.

આજકાલ મોબાઇલનો ઉપયોગ વધી ગયો છે. બાળકોમાં પણ એનો કેન્દ્ર જેવો તેવો નથી. એના વધુ પડતા ઉપયોગથી કે દુરુચિયાથી ટીનેજર્સ પર એની કેવી મઠી અસર થાય છે તે વાત કામિના મહેતા ‘રામાયણ ઘર-ઘરની’ નાટિકામાં કરે છે. અહીં મોબાઇલમાં જે ક્લિવર્ડ જેવા એસ.એમ.એસ. આવે છે તે સંવાદો બુદ્ધિપ્રેરક છે જેમ કે () તેનો ઉત્તર છે. ફાયર ફ્રીંગર ઓન અ હૅડ’ આ પણ જુઓ : () અર્થાત્ દુઃસ્વપ્ન અંબે એ ચેસબોર્ડ.

વિદ્યુલ્લતા ભટ્ટ કૃત ‘રૂપલીનું રિઝાલ્ટ’ નાટકમાં છેવટે મોનાનાં સ્વભાવમાં પરિવર્તન આવે છે. અહીં સ્વપ્નવાળું દૃશ્ય સારું બન્યું છે. નાટકના સંવાદો પણ વાસ્તવિક રીતે પ્રયોજાયા છે, તો વળી ગીતા દિવેદી કૃત ‘શિક્ષા’ નાટિકા વાલીમિત્રોને સાવધ કરતી નાટિકા છે. માબાપ પોતાના બાળક પાસે વધારે પડતી અપેક્ષાઓ રાખે છે ને એમાંથી જન્મે છે સમસ્યાઓ. અહીં ટમાં ઘોરણમાં ભણતી આસ્થાનું આખા દિવસનું સમયપત્રક ભરચક રહે છે. તે એક દિવસ તે સ્કૂલેથી પરિણામ લેવા ગયેલી ઘેર જવાને બદલે બગીચામાં જઈ રહે છે. આ તરફ

પુસ્તક સમીક્ષા

- નટવર પટેલ

ઘરે ચિંતા કરતી તેની મમ્મીના હાથમાં આસ્થાની ડાચરી આવે છે. તે વાંચતા આસ્થાની મનોદશાનો પ્યાલ આવે છે ને વાસ્તવિકતા છતી થાય છે. બગીચામાંથી બહાર નીકળતાં ત્રણ ટપોરી જેવા છોકરા તેન પીછે કરે છે ત્યારે આસ્થા કે જેણે કરાટેના દાવ જાણે છે તે દાવ અજમાવી તેમના સંકળમાંથી છૂટી દોડતી ઘેર પહોંચે છે. ત્યારે માતા એને ભેટીને કહે છે : આઈ એમ સોરી બેટા, આજથી તારા માટે કોઈ ટાઇમટેબલ નહીં’ નાટક અહીં પૂરું થતું જોઈએ. તે પછીનાં નવીનીના ચાર વાક્યો અર્થહીન છે, જરૂરી નથી.
નીતા ખોશીના ‘સપનાંઓની દીંગામસ્તી’ માં બાળકો પોતાનાં સપનાં રચ્ કરે છે. તો માલિની શાસ્ત્રીના ‘માટે ભણતું છે’ નાટકમાં મુખ્ય વાત ભણીગણીને કંઈક બનવાની છે. ખાસ કરીને ગામડામાં માબાપ દીકરીને ભણાવતા નથી. અહીં ભણવામાં હોંશિયાર દીકરી જયશ્રીને એનાં માબાપ ભણાવવા ઈચ્છતાં નથી. ત્યારે ડો. કામિનીનું ઉદાહરણ આગળ ઘરી પ્રોફેસર જયદાસી માબાપને એ માટે તૈયાર કરે છે. અહીં નાટકમાં અન્ય પ્રસંગોનું જ નિરૂપણ છે, ન હોત તો પણ ચાલત.

આ સંગ્રહમાં પર્યાવરણ અંગેની જાગૃતિ (અવરનેસ) અંગેનું પણ એક નાટક છે. ભાવના હેમંત વકીલના કૃત (પર્યાવરણના રંગ દોસ્તોની સંગ) નાટકમાં લેખિકા બાળકો દ્વારા પર્યાવરણની જાળવણી, પેટ્રોલની બચત, પ્રાણીઓની માવજત વગેરેની વાત કરે છે. છેલ્લે ચેતન નામનો છોકરો, સિગારેટ પીતો પ્રવેશે છે, ‘એ દૃશ્ય પ્રતિકાત્મક રીતે ગોઠવાતું હોત, તો વધારે સારું રહેત.’

આ સંગ્રહની નાટિકાઓનાં વિષયો સંપ્રત સમાજ આધારિત છે, તેથી એમાં નાવીન્ય જોવા મળે છે. બધી જ નાટિકાઓ સ્ટેજ પર બાળકો દ્વારા રચ્ કરી શકાય એવી છે. લેખિકાઓમાં નવી ટેકનિક પ્રત્યેની સભાનતા અહીં જોવા મળે છે. અહીં હાસ્ય તથા કસ્ટુણ ઘટનાઓનું પણ નિરૂપણ જોવા મળે છે. આ નાટિકાઓ બાળકોના ચિત્ત પ્રદેશને અનાવૃત કરતી ઘટનાઓ નિરૂપે છે. ક્યાંક પાત્રો તીવ્ર પ્રતિક્રિયા પણ દર્શાવે છે. સંવાદોમાં બાળમાનસનું તાદૃશ આલેખન જોવા મળે છે. આ નાટિકાઓ પરી, રાહસ, જાદુગર જેવા માનવેતર પાત્રોથી મુક્ત બની છે. હા, ‘બાપુની કમાલ’ (લેખિકા : પ્રીતિ જરીવાલા) માં ગાંધીબાપુનું પાત્ર આવે છે જે બાળક રોહિને ભારતની આઝાદીના ઇતિહાસ શીખવી જાય છે.
કેટલીક લેખિકાઓ માટે આ નાટક પ્રયાસ ડાહણ થઈ શકે છે. વળતવાળેન, પ્રજાબેન કે ભાવનાબહેન કે જેમનાં માલિનીબેન બાળકિશોર વિષયક નાટકોમાં પુસ્તકો બહાર પડ્યાં છે, એમની કૃતિઓ સરસ હોય એ અપેક્ષા રહે જ. તદ્ઉપરાંત મોટા ભાગની આ કૃતિઓ સરસ બની છે. છતાં હજી સઘનકાળ થઈ શક્યું હોત.

(અનુસંદાન પાના નં. ૬ પર)

કવિ શ્રી સ્વ. ગની દર્હિવાલા (સુરતીલાલા) રચિત હાસ્ય રચનાઓનો રસાસ્વાદ (સુરતી ખમણ અને સુરતી લોચા જેવો રસાસ્વાદ)

ગની દર્હિવાલાની હાસ્ય રચનાઓને યાદ કરીએ એટલે સુરતી ખમણ અને સુરતી લોચો યાદ આવે. વડાપ્રધાનશ્રી નરેન્દ્ર મોદીની પ્રિય વાનગી વિષે કોઈ પત્રકારે પુછ્યું તો જવાબ આપ્યો કે મને ખમણ ખૂબ ભાવે ખમણને પણ આંટી દે તેવો સ્વાદ સુરતી લોચાનો છે. નરેન્દ્ર મોદી ગુજરાતના મુખ્યપ્રધાન થયા ત્યારે સુરતના કાર્યકરોને સુરતી લોચાની પાર્ટી આપેલી. ગની દર્હિવાલા તેની હાસ્ય અને કટાક્ષસભર રચનાં ગુજરાત મિત્ર નામના દૈનિકમાં પ્રકાશિત કરતાં ત્યારે તેની હાસ્ય રચનાઓનાં રસિકો સુરતી લોચો ખાતાં ખાતાં ગુજરાત મિત્રમાં છપાયેલ હાસ્ય રચનાઓ વાંચીને આનંદ માણતા તો ચાલો આપણે સુરતી લોચા જેવો સ્વાદ આપતી તેની હાસ્ય રચનાં ઉપર નજર નાખીએ તેમને મોતની શોકકટ સીડી સમાન ડાઈવે નંબર આઠના મથાળા સાથે એક કાવ્ય લખેલું. આમ તો હવે એકસપ્રેસ ડાઈવે પણ મોતની શોકકટ સીડી સમાન બની ગયા છે અને પાટનગરની વાત કરીએ તો હજુ પાટનગરમાં ટ્રાફિક પોલીસની પુરી વ્યવસ્થા નથી ફક્ત ઓફિસનાં સમયે ઘ-૪ સર્કલ પાસે ટ્રાફિક પોલીસના દર્શન થાય પછી તો આખો દહાડો ટ્રાફિક પોલીસ વગર રામ ભરોસે ય-૫, ઘ-૫ અને બીજા સર્કલો મોતની સીડી જેવા બની ગયા છે. ત્યારે મોડે મોડે પાટનગરના રસ્તાઓ ઉપર બેકામ રીતે દોડતી ગાડીઓ, બાર્લકો, સ્કુટરો, રીક્ષાઓનાં અકસ્માતોની હારમાળા સજ્જતા ક્યાંક ક્યાંક નવીન જાતના લોખંડી સ્પીડ બ્રેકરો મૂક્યાં છે. આ સ્પીડ બ્રેકરો જાણે કે ટ્રાફિક પોલીસના બાપ હોય તેવા કમરતોડ છે. વાહન ચાલકોએ પરણે બ્રેક મારીને આ સ્પીડ બ્રેકરોને પસાર કરવાં પડે છે. નહિતર તેના વાહનનું અને અંદર બેઠાંવળું આવી બને. પાંસવા તોડી નાખે. વાત આડા પાટા ચડી ગઈ. ગની દર્હિવાલા રચિત ડાઈવે નંબર આઠના મથાળા હેલલ કાવ્ય જોઈએ.

"નૃટી પડ્યો છે જાણે તુજ પર, અન્યાયનો પહાડ, ખટખટના જંગલમાં ઉગ્યું તારા માથે ઝાડ, ભાંગફોડની ભેખડ વચ્ચે... તારા ખુલ્લેઆમ ફજેતા આમપ્રજા આ નફટાર્થી, બોધપાઠ શો લેશે? તમે લડો આપસમાં એથી મતદારો શું કરશે? લડવા માટે ચૂંટી મોકલ્યા? લોક દુ:ખી થઈ કહેતા આમ પ્રજાને નીજનું ભાવી, બહુ ધુંધળું લાગે ચૂંટ્યા એટલે હાથના કર્યા ચમને હૈયે વાગે તમે તો સ્વાર્થમાં અંધ બન્યા છો, છેહ અમને દેતા, તારા ખુલ્લેઆમ ફજેતા."
ગની દર્હિવાલાએ આજના સ્વાર્થી રાજકીય નેતાચોક કે જેઓ સેવાના નામે મેવા ખાવા ઉમટી પડ્યા છે તેના વિષે કટાક્ષ ભર્યું હાસ્યસભર કાવ્ય રચીને ચેતનાનો સંદેશો આપ્યો છે. કોઈ નેતાને મંત્રીપદ ના મળે એટલે રીસાઈ જાય અને જાણે કે અન્યાયનો પહાડ તેના માથે તુટી પડ્યો હોય તેમ ખટખટો શરૂ કરે.

ચેતનાનો સમય

- પ્રો. ઈન્દુભાઈ ભટ્ટ

સ્વગત કરશે કે શું તમને આપસમાં લડવા માટે તમને ચૂંટીને મોકલ્યા છે? મતદારો દુખી દુખી થઈ જાય. નિરાશ નેતાઓનાં આવા બખેડાઓ જોઈને મતદારોને પોતાનું ભાવિ ધુંધળું લાગવા લાગે. નેતાઓ તો મતદારોનાં ભાવિ માટે ચૂંટણી હોડે પણ ચૂંટ્યા પછી મતદારોના ભાવિને ભૂલીને પોતાના ભાવિને ધુંધળું જોઈને ખટખટો શરૂ કરે છે. રાજકીય પક્ષોમાં આવા અસંતુષ્ટ એવા નેતાઓની ખટખટોના રાજકારણને જોઈને મતદારો દુખી દુખી થઈ જતાં હોય છે તેવું ચિત્ર કવિશ્રીએ આબેહુબ રીતે રચુ કરેલ છે. એક ફિલ્મી ગીત જાણીતું છે. ‘મેરે અંગને મેં તુમહારા કયા કામ હૈ?’ આ ગીતની તજ ઉપર કવિશ્રીએ ‘સંસદ મેં તુમહારા કયા કામ હૈ?’ નામક કાવ્ય રચેલ છે.
"મેરી ચૂંટણી મેં તુમહારા કયા કામ હૈ?" હમ કો હરા દેગા, તું બજા બદનામ હૈ જસકા નેતા હારા ઉસકા ખુરા અઝામ હૈ આગે રામ બોલો ઝૌર પીછે ભાઈ રામ હૈ જસકા નેતા લૂચ્યા ઝૌર નમકહરામ હૈ ખેતરો મેં ચલાલો, આખલે કા કયા કામ હૈ? જસકા નેતા ખ્યાતી કા ગુલામ હૈ! દેશ કે ગરીબોંકી છંદગી હરામ હૈ!"
સંસદની ચૂંટણી તો પતી ગઈ ત્યારે હારેલા નેતાઓ માટે કવિશ્રી કહે છે કે તેઓ બદનામ થઈ ગયા છે. સંસદ સ્વગત પોતે જાણે કહેતી હોય કે મેરે અંગને મેં તુમહારા કયા કામ હૈ? જે પક્ષનો નેતા હારે તેના ખૂરા હાલ થઈ જાય છે. પછી જના ખોલે રામબોલો ભાઈ રામ. બળી ચૂંટાયેલો નેતા લુચ્યો અને નમકહરામ હોય અને સેવાના નામે સંસદમાં આવીને મેવા ખાવા આવ્યો હોય તેને માટે સંસદ બિચારી કહે છે કે તું અહિં ચરવા આવ્યો છે તેના બદલે ખેતરોમાં ચરી લેવું હલુ નો! સંસદમાં આખલા જેવાં ઘાંસચારા ખાઈ જતા નેતાઓનું શું કામ છે. મેરે અંગને મેં તુમહારા કયા કામ હૈ?

(અનુસંદાન પાના નં. ૬ પર)